

A tervezők problémái

„Több százmilliárd forintnyi fejlesztési pénz érkezik az egészségügybe, az eddigiekhez képest nagyságrendekkel több, az a kérdés, hogyan költjük el helyesen ezt a pénzt” – véli évértékelő beszélgetésében ifj. Pólya Endre, a kórháztervező Medioplan ügyvezető igazgatója.

H *Hogyan értékeli az idei évet?*

– Ez az év, az eredményeinket tekintve, nem rosszabb, de nem is jobb, mint az előzőek voltak. Dombóváron befejeztük a címzett támogatásos rekonstrukciót, nemrég adtuk át az uniós forrás-

ból megvalósult Dombóvár-Gunarasi rehabilitációs osztály bővítését. Mezőkövesden, uniós forrásból, a megyei reumakórházban rehabilitációs fejlesztést végeztünk. Kiskunfélegyházán címzett támogatásból rehabilitációs osztály és kardiológia rekonstrukciója valósult meg. Kaposváron befejeződött címzett támogatásból a műtéti tömb rekonstrukciójának második üteme, elkészült a várpalotai kórház bővítése magánberuházásban, és Mezőtúron is használatba vették az új épületet. Idén elindult a szekszárdi kórház befejezése, a műszaki átadás most zajlik. Átadták a szolnoki Hetényi Géza Kórház he-

modinamikai laborját, és épül a miskolci Onkoradiológiai Központ is, szintén a mi tervezésünkben. A közeljövőben indul a nyíregyházi Kardiovaszkuláris Centrum építkezése, szintén uniós projektként. Emellett benne vagyunk néhány más uniós projekt előkészületében is és számtalan kisebb projektben.

Likviditási spirál

H *Ezek szerint sikeresek?*

– Üzleti adataink ugyanazt a volument érték el, mint az elmúlt évben, talán kismértékben meghaladják azt. A sike-

rekben azonban benne foglaltaknak a gondok is. Sikerként könyvelni el az ember, hogy uniós projektben beszállítóként részt tudott venni, uniós projekthez tervezőként hozzá tudott járulni, címzett beruházásos projektet végig lehetett vinni, de a fizetési morált, szándékot és lehetőséget kellene javítani. Néhány jogszabály-módosítás nehéz helyzetbe hozta az önkormányzatokat, és ez a tervezőirodáknál lecsapódik. Tavasszal módosították a címzett támogatási rendszer finanszírozását érintő jogszabályt. Ennek következtében az Államkincstár csak a kivitelezővel aláírt szerződés birtokában köt finanszírozási szerződést. Ez azt jelenti, hogy a versenyeztetéshez felhasznált tender vagy kiviteli tervek díját csak ezt követően tudják kifizetni.

H Milyen gondokat okoz ez?

– Csak remélhetem, hogy a májusban leszállított tervek kifizetése decemberben megtörténik. Egy normál közbeszerzési eljárás technikailag három hónap, az előkészületek és a szerződéskötés két hónap. A terv leadása után legalább öt hónap, míg a tervezési díj kifizetésének közelébe kerülünk, ami jelentős likviditási gondokat okoz. A másik probléma, hogy egy-két uniós finanszírozású projektben beszállítóként el kell szenvednünk az utófinanszírozás hosszú átfutási idejéből fakadó várakozásokat. Ez hosszú távon nem elviselhető, és nem is célszerű, mert minden vállalkozás tönkremegy idő előtt, így nem lesz az államnak adófizetője.

Strukturális átalakulás és jövőkép

H Mi a véleménye az egészségügyi struktúra átalakításáról?

– Az ember örül annak, hogy az állóvízben végre valami megmozdult, és az, amit már 20-30 évvel ezelőtt meghatároztak a rendszer problémájaként, úgy tűnik, elszenvedti a műtétet. Azt azonban mindenki elismeri, hogy ehhez pénz kell. Ám jelen pillanatban ez hiányzik. Nem ahhoz kell sok pénz, hogy

Pólya Endre

aktívól krónikus legyen egy kórház, hanem ahhoz, hogy azok a nagy centrumok, ahová még több beteg átkerül, képesek legyenek ellátni a megnövekedő feladatot. Ami miatt az ember másik szeme sír, az az, hogy jó néhány olyan kórház kapott korábban, tegyük hozzá, nem minden esetben teljesen indokoltan, állami támogatást, amelyre ma kimondatott, hogy nincs rá szükség.

PÁLYAKÉP

Ifj. Pólya Endre 1984-ben végezte a Budapesti Műszaki Egyetemen. 1987 óta dolgozik a Mediplan Kft-ben, 1993 óta a cég ügyvezető igazgatója. Egészségügyi műszaki szakértő, a Mérnök Kamara tagja, az Építés Tudományi Egyesület (ÉTE) Egészségügyi Szakosztály helyettes vezetője, a Magyar Kórházszövetség és az EGVE tagja. A Mediplan Kft-ben orvostechológus tervezőként kezdte pályafutását, azóta számtalan sikeres kórház-rekonstrukcióban vett részt tervezőként. Angolul beszél. Nős, két leány édesapja. Szabadidejében szívesen foglalkozik kertjének ápolásával.

Ilyenkor az ember bosszankodik, és arra gondol, hogy azért is van az ország ilyen rossz gazdasági helyzetben, mert az elmúlt öt-tíz évben átgondolatlan módon támogatott az állam egyes rekonstrukciókat.

H Milyen jövőképpel vágnéki 2007-nek?

– Mindezek ellenére én hiszek abban, hogy a 2007 utáni esztendőben sok munka lesz. Azt jelenleg még nehéz felmérni, hogy mit mikorra kell elkészíteni. Az előkészítésekhez megfelelő szakembergárda és létszám kell. Ha minden kis és nagy munkának egyszerre, rekordidő alatt kell elkészülnie, megint probléma adódhat, mert vagy kimaradnak projektek, vagy mind elkészül, de össze lesz csapva. Ez ismét badarság volna. Több százmilliárd forintnyi fejlesztési pénz érkezik az egészségügybe, az eddigiekhez képest nagyságrendekkel több. Az a nagy kérdés, mire költjük el helyesen ezt a pénzt.

H Ehhez milyen lépésekre van most szükség?

– Már létezik jogszabály arról, hogy ki milyen módon finanszírozza a projekt-előkészítést, ami egészen a kivitelezés megkezdéséig tartó folyamatként kezeli az előkészületeket. A teljes tervezést, projektmenedzsmentet, közbeszerzési eljárást, Brüsszelből nézve saját forrásból kell lebonyolítani. Ez lehet a tulajdonos forrása, de az önkormányzatok nem tudnak előteremteni pénzt. Lehet a kórház forrása, de nekik is elfogytak a tartalékaik. Innentől kezdve a közszférán csak az állam képes segíteni. Ám ha ez meg is oldódik, jön a következő probléma: a projekt önrészenek finanszírozása. Ez egy nagy, országos projekt esetében többmilliárdos kiadást jelent, de a kis projektek esetében is gondot okoz, mert az önrészre sincs forrásuk az önkormányzatoknak. Ahhoz, hogy egy nagy projekt Brüsszel felé direkt módon pályázható legyen, az előkészítés forrásának a jövő évi költségvetésben szerepnie kellene. Nem ismerem a jövő évi költségvetés részleteit, de egy kicsit aggodom a jövőnk miatt.